

“ఉత్తరాశువూ వచ్చాయా?”

మంచి నీళ్ళ చెంబు అంటుంటూ అడిగాడు కాంతయ్య.

“అం . . పెద్దబ్బాయి రాశాడు.” చె.బుతో సెటాగా బహుళకూడా అందించింది భద్రమ్మ.

గలగల ఆ నీళ్ళ కాసి నీకాళ్ళ మీద పోసుకుంది, కర్చి చేటివీడి తనూ అందాకాని కాళ్ళ, చేతులు తడుచుకున్నాడు కాంతయ్య. “ఏం రాశాడు?” అని అడగడావని నోటి దాకా వచ్చినా, ‘ఆ పక్షయం తెలికుండా ఉన్నంత వరకే నుఖం, అనుకున్నట్టుగా అడగలేదు.

తనూ నిజం మీద కనకుని కర్చిలో కూర్చునే సరికల్లా భద్రమ్మ కాస్త ముక్కునీ, కాసి కప్పనీ అందించింది.

కాసి కప్పని యాంత్రికంగానూ, కాస్త ముక్కుని అత్రంగానూ అంటుకుని, మొదటిది పక్కనే పెట్టి, రెండో దాని మీదికి దృష్టి సారించాడు. చక్క వివిషంలో కాస్త చుట్టలు పూర్తియిపోయింది దాన్ని ఎక్కడో పడేశాడు.

కాంతయ్య పెద్దబ్బాయి అక్కడికి నాలు గొ.దం వెళ్ళు దూరంలో ఏదో వూళ్ళో పబ్లిక్ వర్క్స్లో గవనాస్తాగా ఉంటాడని తెలుసుకున్నాడు. పై రాబడి దాగానే ఉంటుంది నాళ్ళూ, నీళ్ళూ అంటుంటూ ‘లతావీ వాటికి అను అనుకున్నా, గవర్నమెంటు వచ్చే జీంవే’

పి వి. ఆర్. శివకుమార్

తనకి అధికారాని పెద్దబ్బాయి అంటుంటాడు. అందావల్ల అక్కడికి కొద్ది దూరంలోనే ఎం.పె.అ.నీ స్కూల్లో టీచరు గిరి వెంగళెడ తన ఏ పూట వెళ్ళు ఆ పూట కొనాక్కూనే కాంతయ్యగారి రెండో అబ్బాయి లాగే అలానూ ‘మొండి చేత్తోనే తండ్రీకి బహుళ రాశాడు.’

“వూ. . . అయితే నీడి మీద పెట్టుకోవ్వు ఆశ ఉట్టిదే నన్ను మాట.”

నీసంగా అన్నాడు కాంతయ్య.

“అలా నాట కొన్నే అతంటూ ఎక్కడ పెట్టుకున్నాం రెండి. ఏదో తాల్కు నీట కొప్పట్టు ఒక కాస్త ముక్కు రాసి పడేశాం కానీ, కాసి తీసుకోండి. చల్లారినోతాది” అంది భద్రమ్మ.

కప్పు అందాకాని నాలు గొక్కల్లో గొంతులో పోసుకుంది, ఎదురుగా ఉన్న కోడలు విరిగిన కర్చి మీట మీదకి కాళ్ళ బాపుకుని కర్చిలోనే వెళ్ళి జారనిండ్లాడు కాంతయ్య.

‘కొడలు పుడితే తం కొరివి మాటలలా ఉంది ప్రయోజనపడే తమని అనుకుంటాడని గడ్డిగా ముక్కుతూ అంతా. ఆ నమ్మకంతోనే తనకి పరసాగా ఇద్దరూ కొడకలే పుట్టిపప్పుడు ప్రతి వాళ్ళూ అనిపించినారు. తనూ ఆ ముక్కుం రేపిన అనుకుంటోనే అందిరికి నీటల్ల కొం ఉంచాడు. ఏదీ—ఆ ఇద్దరు కొడకలూ ఇవార తనని ఏ త సాటిఅడుతుంటున్నారా? ఉ డచ్చు వాళ్ళ స సేదా నా, వాళ్ళ కష్ట పడ్డాలా వాళ్ళకి ఉ.డచ్చు. అ.డకే

తనని అనుకోలేక పోతుండగచ్చు. కాండం ఏదూ అవుతుంది కొంకల అనుకుంటూ రన్ను కమ్మకం గొడ్డిదేగా.

ఏదన్నా వచ్చుకున్నాడు కాంతయ్య

వచ్చి నమస్క అంది ముందు నిలబడింది రెండో కూతారి రూపంలో.

“స్నేహం చెప్తారానానా నీక. పెట్టుమంటారా?” అంటూ అడిగింది ఎదురుగా నిలబడ్డా సనీత.

మీ దాకి చెప్పి వేస్తా అన్న ఇంకా అయిదంటు వేర ఏలా ఇస్తాడండి? కాస్త మతిచివారు కాబట్టి కడవేల పైగా వచ్చినా ఇంకా ఇంకా లోనే ఉ వాడు. అదనికి పూర్తిగా తనీ వేసినా, మీ కేమీ డచ్చు రాదు. పైగా ఉన్న గొడూ కూడా పోతుంది. ఇప్పు డతనికి కడతన్న వడ్డి డచ్చు రేపటి మంచి ఇంటద్దే గూంలలో భారతల్లు కెరిక ఉన్నాళ్ళి చుట్టండి. అందుచేత నా మాట విని, ఆ ఆలోచన

“పెట్టు తల్లీ” అన్నాడు కాంతయ్య కర్చి మీట మీదకి కాళ్ళ కిందికి ది వురా.

జన్మంతా పుట్టింట్లోనే గడిచి పోతందా నీక? కదిరి పోయిన ఈ స.చ. గూంలనా చేసే అందరికీ ప పగ నా విన్న? అనుకున్నాడు మనలోనే, సబ్బా త వా నా మారి గట్టుమీద పెట్టి వెళ తన్ను మినితుం చూస్తూ. అడకి కర్చిలో నీట్టు తిరిగి నూరి పళ్ళెం అయిక్క పోయింది.

“అం కాస్తా అంది నేర రాయింక కన్నా,

మానుకండి.” నువో ఇచ్చాడు కాంతయ్య స్నేహితాడు ‘చూడకని నురే ఆలోచన చెయ్యాలి? తన కంటూ ఈ రెక్కలు తన్ను మరేం అస్త ఉంది? నీటిని ఎన్నడో అన్నాకున్నాడు అసీనుకీ. అమ్మకొ బట్టి ఈ పాటి అన్నవైనా తి.గొంతున్నాడు ఇంకా. ఇంకా ఎప్పుడోనా ఏ భూసాతో తనకి అన్న ఇస్తార?

కానీ, కడసరి కూతారి పెళ్ళి న్యంగా జరిగి పోవాలే అంటుం వేస్తూ కావాలి. క్రాంతి బుద్ధి అంటుం, తల్ల తండ్రులు మంచివాళ్ళూ

దేవి పిలుపు

REGD.
వాదండి ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన.
క్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన,
లేక ఆగిపోయిన బహిష్కృతులకు
వీణితిలోను ఆరోగ్యమునకు ఎట్టి హాని కలిగింపదు
SEALED PACKING: 28 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS

Mfrs: SEENU & CO., MADRAS-71

శ్రీ గోలు కవరింగ్ వర్కు
నగలనే దరిందండి
1954
కాసు నం. 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

సులబ నాయిదాల
పొదుపు పథకం లో
చేరండి!
లక్షల నిలువాయిస
బహుమతులు
సాందండి!!
జయప్రద
ఫైనాన్స్ సిండికేట్
మెయిన్ రోడ్, రాజమండ్రి-1

కనక మాడు వేరూ రూపాయ లోనే కట్టునూ, లాంచవాలా అన్నీ సరిపెట్టుకుంటూ వచ్చారు. ఎంత కష్టంగా ముగించినా మరో రెండు వేలం వా లేనిదే వెళ్ళి ఇచ్చులు వెళ్ళు.

మరిప్పు డా అయిదు వేలూ ఎలా? ఎలా? "అయ్యగారు పింఛున్నా రండి" అటెండ రొచ్చి కాంతయ్య ఆలోచన గొలుసని కలిపించాడు. "వస్తున్నా" అటూ లేచి అయ్యగారి గది వైపు పడివాడు కాంతయ్య. అయ్యగారు అర్జంటుగా వెళ్ళుచున్న కాంతయ్య గారిని ఇచ్చిన లెక్కలూ, చేసిన హెచ్చరికలూ చెప్పిన మేమునుంచి ఇచ్చి నీట్లో కూర్చున్నాడు. ఆలోచన అంతరికి నెట్టి ఆ అర్జంటు పైళ్ళతో కన్నీ పట్టుట ప్రారంభించాడు.

* * * "ఇవారూ వా పుంహిత దిని కలికా రండి?" ఆ రాత్రి భోజనం చేస్తూ కాంతయ్యని భద్రమ్మ ప్రశ్న ఇరిటేట్ చేసింది అకాశంకా. "అంటే ఆ పాటి బాధ్యత తెలిసి వెళ్ళు సమ కుంటున్నావా?" అటూ అరిచాడు. తెల్లబోయింది భద్రమ్మ.

"అనే అన్నదనీ అ.త కం?" "పురోహితుణ్ణి కలవగానే మహారాజులు వెట్టింప గావే వెళ్ళి అయిపోయి. దబ్బ... దబ్బ ఉండాలి. ముందు. అది ఉంటే ఏం లేదోయినా ఫ.వాలేదు." సమర్థించ కుంటూ అన్నాడు కాంతయ్య మళ్ళీ. భద్రమ్మ ఏం జవాబు చెప్పలేదు.

"సరే, నీమా కోసం వచ్చిందన్నమాట. హవ్వూ వచ్చే సాధించ. అ.త కం ఏం చెయ్యగలం ఎవరైనా." "సాధించటం కూడా. అయ్యో రాల! నియ్యం కుడగారు మహారాజులు వెట్టింపని ఉత్తరం రాసి వాలుగు ంజలు దాటి సోటూంది కదా అని ఒక మాట గుర్తు చేస్తేనే అ.త కం వెచ్చే మికు. బహు సాధిస్తేనా. . ."

"మవ్వ గుర్తు చేసినందు క్కాదే నా కం— నా చేతకానితం మీదే. వైశాఖం అంటే ఇంకా రెండు నెల రైనా లేదు. ఇ.త.రూ దబ్బ ఎలా కూడాతుండో అర్థం కావటం లేదు. . ."

"ఆ దేవుడి మీదే భారం వేసి పని ప్రారంభించండి. చివరికి ఏ దారి రేకపోతే నా అత్తాభిమానాన్ని గాలికి వదిలేసి, మా అన్నయ్య దగ్గరకే వెళ్ళి అడుగుతాను." భద్రమ్మ గొంతు వణకటూండగా అంది.

"మా అన్నయ్య దగ్గరకా?" విస్తుపోయాడు కాంతయ్య. "పోవ్వండి. పరువు బజారులో వేసకంసె కచ్చ అన్నయ్య దగ్గర పోగొట్టుక పటం ఎక్కవ కాదుగా."

భద్రమ్మ పట్టుదం తెలిసిన కా.తయ్య ఆ మాటలకి విస్మయ పడ్డాడు. చెడు తి.గుళ్ళు తిరిగి కాలం జారిన తన కూతుర్ని కడలిగా చెనక పని అడగి వచ్చిన అన్నయ్యని కారణం అందిచ్చే క్రితం భద్రమ్మ.

"కాడుటం లేలికే. కానీ, నా కూతుర్ని కాదనటం దానితోపాటుగా వచ్చే లక్ష రూపాయం అన్నీ నీ కాదనుకోవటమే. ఆలోచించుకో" అన్న తోటుట్టువు

మాటకి "దబ్బు కోసం అవినీతిని ప్రోత్సహించ లేను, అన్నయ్యా. నా కూతురు బుద్ధి గడ్డి తిని ఇలా చేసింది. మవ్వే కడుపులో పెట్టుకోమని అడిగితే నా జవాబు ఎలా ఉండేదో కానీ, దబ్బు ఎర వేసి నన్ను అకట్టుకోవా లనుకున్నావు. ఇది చాలా అసహ్యకరమైన విషయం. నన్ను క్షమించి మం సారి అలా మాట్లాడకు, వెళ్ళిపో" అంది భద్రమ్మ.

"నా కూతురి తప్పుని కాయమని నిన్ను వేసు ప్రార్థించాలా? అంత ఇర్మ నాకంటేదు. దబ్బుపారేస్తే కుక్కల్లా వస్తారు వెళ్ళి కొడుకులు. ఏదో లోడ బుట్టిన దానివి, ఆ చాన్సు నా మేల్లడికే ఇస్తే, సంతోషిస్తానని వస్తే, పెద్ద గొప్పలు పోతున్నావ్. ఇవారూ కాళ్ళ దగ్గరకు వచ్చిన దబ్బు కాదనుకుంటే రేపు ఆ దబ్బుకే మొహం వాచి, అడుక్కు తింటావ్, జాగ్రత్త." రౌద్రంగా అన్నా దతను.

"నీ దీవెన వర్ణ అలాటి ంజలు వచ్చినా, నీ ముందు మాత్రం చెయ్యి జపమలే" అంది భద్రమ్మ.

అలాటిది ఇవారూ అమె అన్నయ్య పేరెత్తిం దంటే, కూతురి వెళ్ళి గురించి అమె ఎంత తపించి పోతూందో అర్థమయింది కాంతయ్యకి.

"నా బొందిం ప్రాణం ఉండగా నీకు. నీవూ అన్నయ్య ము దు చెయ్యి జాపే అవసరం రాదులే" అన్నాడు అమెని సానుభూతిగా చూస్తూ.

* * * ఆ ంజ పోస్టల్ మరో ఉత్తరం వచ్చింది కాంతయ్యకి.

"సుమారు వారం ంజల క్రితం ఒక ఉత్తరం రాశాను. ముహూర్తం విషయంలో మీ మంచి ఇంకా జవాబు రాలేదు. ఏ మాటాకూడా రాయలేదు మీరు. బహుశా: ఆ ఉత్తరం ఏ కారణాల వల్ల వైనా అందలేదేమో నని మళ్ళీ రాస్తున్నాను— ఈ సారి ఆసీసు అడ్రసుకి.

అచ్చాంకి ఆసీసులో ఏదో కాంపు పడేటట్లు ఉంది. ముహూర్తం నిర్ణయించుకుంటే కాంపుని అందుకు నీలుగా దిద్దుకుంటాడు. కాంపు రెండ నెలల పాటు ఉంటుంది. కనక ఈ ఉత్తరం అందిన వెంటనే జవాబు రాయించగలరు" అటూ రాశాడు కాంతయ్య వియ్యంకుడు.

'ఇహ తను తాత్పారం చేస్తే వ్యవహారమే బెడిసి కొట్టే ప్రమాద మంది. ఏదో ఒకటి ఆలో చించాలి.' గట్టిగా అనేకుని, ఆలోచనలో పడ్డాడు కాంతయ్య. ఎంతగా ఆలోచించినా దబ్బు పుట్టే మార్గం ఏమీ కనపర్చే స. చివరికి మళ్ళీ షాపుకారు గారే గుర్తుకి వచ్చాడు. 'అయ్యన దేతులూ, కాళ్ళూ పుచ్చుకుని ఈ అవసరం గడవమని ప్రార్థించాలి. ఆ వెనక దేతులూ, కాళ్ళూ విరుచుకునయినా దబ్బు సంపాదించి, ఆ అప్పు తీర్చుకోవచ్చు' అనుకున్నాడు. అనుకున్నాడే తప్ప, దేతులూ కాళ్ళూ విరుచుకునని ఏం పసిచేసి దబ్బు సంపాదించగలదో అతనికి తెలియ దు. అయినా, ప్రస్తుతానికి ఆ ఆలోచన వాయిదా ము, షాపుకార్ని ఎలా కన్విన్స్ చేయాలా అనే ఆలోచించ సాగాడు.

ఆ సాయంత్రం ఆసీసానించి నదానరి షావుకారు గారింటికి బయలుదేరాడు కాంతయ్య. షావుకారు ఇంటికి రేడు; షావుకో రేడు. బిజినెస్ కనిపించ బయటికి వెళ్ళాడట. మం గంటలో మస్తా డన్నారు వచ్చి.

సెలవుపాగా రోడ్డు మీదికివచ్చాడు కాంతయ్య. పాటర్లకి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. మెనూ అంతా విని, కాఫీ మాత్రం ఆర్డర్ రిచ్చాడు. కాఫీ తాగి, రోడ్డు మీద ఎక్కడో వచ్చా.

రద్దీగా ఉంది సెంటర్. రోడ్డుకి రెండు వైపులా వరసగా షావులు. ప్రతి షావులమీద పాతక, ముప్పై మంది పైగా జనం. . . కవచం దల్లా కొనేయాలని ప్రతి వారినోగూ అత్రం.

'ఒకడు ఎదే రూపాయం చొప్పున పారేసినా తన గండం (కూతురి వెళ్ళిన ఆ క్షణంలో గండం అనుకుంటుంటే అతనికి సిగ్గె అనిపించనే లేదు) గట్టుక్కుతూంది. వే ఇరవీ చేసే పాన్సాఫ్టువలనూ, బట్టలూ నిమిషాల మీద అమూల్యపుతన్నాయి. ఆ షావుల్లో వందల కొద్దీ డబ్బు ఇచ్చి చేసే వాటిని కొంటున్న వాళ్ళు ఎది రూపాయలు తనకి పారెయ్య లేమా?' అనిపించింది కాసేపు కాంతయ్యకి.

అంతలోనే సిగ్గెలో చితికిపోయా డతనూ. 'చివరికి తన ఆలోచనల ముష్టి ఎత్తుకునే స్థాయికి దిగజారాయన్న మాట.'

అంతలో అతనికి అవతలి వేవ్‌పెంట్ మీద మెరుపు వెలిసివట్టయింది. ఆ మెరుపు తానాకు సమాం షావుకారుగారు.

'అరే, ఆయన వచ్చేస్తున్నాడు. వసయిపోయి తిరిగివచ్చివట్టన్నాడు. మరో పదడగులు వేశా డంటే షావుకోకిపోయి ఎడతాడు. షావుకో కూర్చున్నా డంటే తను ఆయనతో మాట్లాడటానికి కనీసం గంటసేపైనా వడతూంది.

'ఆయనయ్యా వంతలా అయిదు నిమిషాలు అంటూనే గంటలు కూర్చో వెట్టేసి, తన ఎని చక్క బెట్టేసుకుంటాడు. రోడ్డు మీదే కలిస్తే కాస్త హాటర్లకి లాక్కొచ్చి కాఫీ పోయిస్తూ తన గోడ వెలిపించుకో వచ్చు.'

ఈ ఆలోచన కలిగిన మరు క్షణం కాంతయ్య చలు క్షుణ్ణ పేవ్‌పెంట్ దిగాడు. అర్జునుడికి వక్తి గోడ్డు తప్ప మరేం కనిపించవట్టు, అతనికి షావుకారు తప్ప ఇంకెవ్వరూ కనిపించటండు. గబగబ రోడ్డు దాటి ఆయన్ను కలుసుకుందామని వేగంగా వడిచాడు.

వక్తి. . . క్రి. . . క్రి. . .

స్కూటర్ చూడు... లారీ చూడు... ప్రేమం చూడు. . . టక్కసారి అగాయి స్కూటరూ, లారీ. . . కానీ అవసరే జరిగిపోయింది.

కాంతయ్యని పడదోపి కానీ అగలేడు స్కూటర్. లారీని తప్పించ కునే తొందరలో స్కూటర్ కిందికి వెళ తున్న సంగతి గమనించ లేకపోయాడు కాంతయ్య. ఫలితం ఆ ప్రమాదం.

బురు నిమిషంలో నుట్టు వక్తిని జనసంతా అక్కడ మూగారు.

'అరే, కాంతయ్య ఎంతలుగారు. . .' అన్నాడు ఆయన్ని గుర్తించిన షావుకారు. అతనే ఒక రిక్తా

కూడా ఏరివి కాంతయ్యని హాస్పిటల్‌కి చేర్చాడు. డబ్బున్న షావుకారుగారు తీసుకువచ్చిన కేసు కనక డాక్టరు త్వరగా చేపట్టాడు. షావుకారు అక్కడన్న ఒక కుర్రాడిని కాంతయ్య గారింటికి ఎరిగితింవాడు. బి దమ్మగారు, సనీత క్షణాల మీద హాస్పిటల్ చేరుకున్నారు. అప్పటికే కాంతయ్యని అపరేషన్ దియేటర్లకి తీసుకు వెళ్ళటం జరిగింది.

దేవుడికి దనాలు వెట్టుకుంటూ కూర్చున్నా రిద్దరూ అపరేషన్ దియేటర్ ముందు.

"ఏడవకోకండమ్మా, మరేం ప్రమాదం లేద న్నాడు డాక్టర్‌గారు. . ." అంటూ డైర్యం చెప్ప సాగాడు షావుకారు.

నుమారు గంట సేవటి తరవాత బయటకు వచ్చాడు డాక్టర్.

"ఎలా ఉంది డాక్టర్‌గారూ?" అంటూ ప్రశ్నిం చాడు షావుకారు. భద్రమ్మ, సునీతలుకూడా అదే ప్రశ్నార్థకంలో ఆయన వైపు చూస్తూ నిల బడ్డారు.

"ప్రాణాని కేం భయం లేదు" అన్నాడు డాక్టరు. "కానీ. . ."

"ఏమిటి సార్, కానీ ఏమిటి?" కంగారుగా ముందడుగు వేసి అడిగింది సునీత.

"ఏం లేదమ్మా. ఆస్పిడెంట్‌లో ఆయన కుడి కాలు పూర్తిగా చితికి పోయింది. స్కూటర్ కాలి ఖాంచే పోయినట్టుంది. ఆ కాలు తీసి వేయాల్సి వచ్చింది మోకాలి దాకా" చెప్పాడు డాక్టర్.

"అ. . ." విర్విణు లయ్యారు ఆ మాటలు విన్న క్రీతలు.

"అంటే. . . కాంతయ్య వంతులు కింక 'కుంటి బతుకు' తప్పదా?" వారు తెలిచేసి భయంగా అన్నాడు షావుకారు.

"అయ్యో! ఇంత అన్యాయం ఎందుకు చేశావు, భగవంతుడా" అంటూ తల మొత్తుకో సాగింది భద్రమ్మ.

సునీత కళ్ళలోంచి నీళ్ళు విళ్ళబడ్డంగా పూరు తున్నాయి.

మరునాడు కాంతయ్యని చూడటానికి ఆసీసా

స్థానంతా వచ్చారు. అరగంట సేపు కూర్చుని వోదార్చు మాటలు మాట్లాడారు. అంతా తిరిగి వెళ్ళిపోతుండగా కాంతయ్య ప్రాణ మిత్రుడు అతనికి మరింత దగ్గరగా స్వాలు లాక్కుని కూర్చుని అన్నాడు:

"ఇలాప్పుడు ఇలా మాట్లాడుతున్నా నని మరోలా భావించకు. ఆవసరం కనక చెప్పుతున్నాను. . ."

"ఏమిటా అంత మొగమాటం? . . . చెప్పు" అన్నాడు కాంతయ్య నీరసంగా.

"ఏం లేదు. ఆస్పిడెంట్‌లో కాలు పోయింది కదా. ఆ మధ్య మనం ఆస్పిడెంట్ పాలసీలు కట్టాం—గుర్తుందిగా. . ."

నడవగా గుర్తొచ్చింది కాంతయ్యకి—దాదాపు ఏడు నెలల క్రితం తనూ పన్నెండ్రూపాయలు పెట్టి ఆ పాలసీ తీసుకున్న విషయం.

"అవును, ఆ పాలసీ కింద నా కిప్పుడు ఆరు వేల డబ్బు వస్తుంది కాబోలు" అన్నాడు చలుక్కున. అతనికి కాలు పోయినందుకు ఏడవారో, డబ్బోస్తు న్నందుకు సంతోషించారో అర్థం కాలేదు.

మిత్రుడు తను తెచ్చిన ఫారాలు నింపి, "డాక్టర్‌గారిచేత సర్టిఫికేట్ లాయించి ఉంచు. వీటి మీద సంతకాలు చేసి ఉంచితే, అన్నీ రేపు వచ్చి తీసుకు వెళ్ళి ఆ ఇన్సూరెన్స్ ఆఫీసులో ఇస్తాను" అన్నాడు.

"థాంక్స్ బ్రదర్" అన్నాడు కాంతయ్య నీళ్ళు విండిన కళ్ళతో అతడిని చూస్తూ.

క్రావణ మాసంలో సునీత వెళ్ళి జరిగిపోయింది. కాంతయ్య (కొయ్య) కాలు, చెయ్యి కూడదీసుకునే సరికి అమాత్రం అలస్యం జరక్క తప్పలేదు.

వెళ్ళి పందిట్ల నిలబడి కూతుర్ని అంపకం పెడుతున్న కాంతయ్యకి 'కాలూ, చెయ్యి విరుచుకు నయినా షావుకారు అప్పు తీర్చాని' అర్థైల్ల నాడు తను ఆనుకున్న మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

కుంటి కాలి కేసి దీనంగా చూసుకున్నాడు కాంతయ్య—'సంసాదనకి చెయ్యి మూర్ఖ లుంటూ యుంటారు పెద్దలు. ఈ ఆధునిక యుగంలో ఇది చెయ్యిన్నకట్ మార్గం కాబోలు' అనుకుంటూ.

